

105

Jurati & statui custodiē iudicia iusticie tue. S;
 quia eius virium non erat manere in custodia
 quā iurabat. debilitatē suam profin⁹ turbatus
 inuenit. Vñ & ad precis opem se stulit repente
 dicēs. **Humiliat⁹ sū vsquequaq; dñe viuifica**
me scdm verbū tuū. Nonnūq; vero supna mo
 deracio prius q̄ p munera prouehat. infirmi
 tatis memoriā ad mēre reuocat. ne de acceptis
 muneribus itumescat. vñ & ezechiel ppheta q̄
 ciens ad ctemplanda celestia ducit. prius filio
 hominis vocatur. Ac si hūc aperte dñs amone
 at dicens. **Ne de his que vides in elacōe cor sub**
leues. cautus perpende q̄ es. vt cum sūma pene
 tras esse te hominē recognoscas. quaten⁹ dū
 vltra te raperis ad temetip̄sū sollicitus infirmi
 tatis tue freno reuocaris. Vñ necesse est vt cū
 virtutū nobis copia blanditur. ad infirma sua
 mentis oculus redeat. seseq; salubriter deorsum
 premat. ne recta que egit. sed ea que agere ne
 glexit aspiciat. vt dū cor ex memoria infirmia
 tis attelat. apud humilitatis auctore robusti
 us in virtute solidetur. quia & plerūq; omni po
 tens deus idcirco rectorū mētes quāuis ex ma
 gna pfiat. imperfectas tamē ex parua aliqua
 pre derelinquit. vt cum mētis virtutib⁹ eutilat
 imperfectionis sue tedio tabescant. & nequa q̄ se
 de magnis erigāt. cū adhuc contra se minima